

62. sesja Komisji Praw Człowieka ONZ w Genewie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wyniku negocjacji dotyczących Rady Praw Człowieka i 62. sesji Komisji Praw Człowieka ONZ

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Komisji Praw Człowieka ONZ przyjęte od 1996 r., jak również rezolucje z dnia 29 stycznia 2004 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a ONZ¹, z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie reformy ONZ² oraz z dnia 29 września 2005 r. w sprawie rezultatów Światowego Szczytu ONZ w dniach 14-16 września 2005 r.³,
 - uwzględniając 62. sesję Komisji Praw Człowieka ONZ, która początkowo miała się odbyć w dniach 13 marca - 21 kwietnia 2006 r.,
 - uwzględniając raport zatytułowany „Bezpieczniejszy świat: nasza wspólna odpowiedzialność” sporządzony przez Grupę Wysokiego Szczebla ds. Zagrożeń, Wyzwań i Zmian z dnia 1 grudnia 2004 r.,
 - uwzględniając raport „W większej wolności: ku rozwojowi, bezpieczeństwu i prawom człowieka dla wszystkich” przedstawiony przez Sekretarza Generalnego ONZ w dniu 21 marca 2005 r.,
 - uwzględniając dokument końcowy Światowego Szczytu ONZ przyjęty w Nowym Jorku w dniu 16 września 2005 r., w którym podjęto decyzję o utworzeniu Rady Praw Człowieka, mającej zastąpić Komisję Praw Człowieka, oraz o powierzeniu przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ zadania poprowadzenia negocjacji, mających się zakończyć w jak najkrótszym terminie podczas 60. sesji, w celu określenia zakresu kompetencji i składu Rady,
 - uwzględniając projekt rezolucji w sprawie Rady Praw Człowieka przedstawiony w dniu 23 lutego 2006 r przez przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego ONZ,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie, propagowanie i zachowanie powszechności praw człowieka jest częścią etycznego i prawnego dorobku Unii Europejskiej i jednym z filarów jedności i integralności Europy;
- B. mając na uwadze, że ONZ jest zarówno obecnie, jak i w przeszłości, jedną z najbardziej odpowiednich organizacji, które potencjalnie mogą w sposób wszechstronny zajmować się kwestiami praw człowieka i wyzwaniem stojącym dziś przed ludzkością,

¹ Dz.U. C 96 E z 21.4.2004, str. 79.

² P6_TA(2005)0237.

³ P6_TA(2005)0362.

- C. mając na uwadze, że projekt rezolucji w sprawie Rady Praw Człowieka stanowi wynik wielu miesięcy wysiłków zmierzających do uzyskania porozumienia;
- D. mając na uwadze, że nie podejmując niektórych poważnych problemów, które zostały zasygnalizowane, Rada Praw Człowieka mogłaby stanowić skuteczną platformę dla procesu wzmocnienia ochrony i propagowania praw człowieka w ramach ONZ, który to proces niestety nie zawsze przynosił zamierzone wyniki,
- E. mając na uwadze, że 62. sesja Komisji Praw Człowieka ONZ będzie jej ostatnią sesją przed faktycznym powołaniem Rady Praw Człowieka ONZ,
- F. mając na uwadze, że na roczną sesję Komisji Praw Człowieka ONZ w bieżącym roku powołano delegację ad hoc Parlamentu Europejskiego, podobnie jak to miało miejsce w ubiegłych siedmiu latach,

Rada Praw Człowieka

1. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję powołującą Radę Praw Człowieka; w związku z powyższym odnotowuje wkład UE w wynik negocjacji;
2. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie mniejszego, stałego organu ONZ, wybieranego bezpośrednio przez Zgromadzenie Ogólne, jako pierwszego kroku w kierunku realizacji zobowiązania Światowego Szczytu w roku 2005 do wzmocnienia mechanizmów ONZ w zakresie praw człowieka;
3. ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje fakt, że Rada Praw Człowieka będzie się mogła spotykać regularnie w ciągu roku, odbywając nie mniej niż trzy sesje rocznie, a także, oprócz posiedzeń regularnych, będzie mogła zwoływać sesje nadzwyczajne, w celu zajęcia się szybko rozwijającymi się sytuacjami kryzysowymi w zakresie praw człowieka;
4. z zadowoleniem przyjmuje utrzymanie stosowanego przez Komisji Praw Człowieka ONZ systemu „specjalnych procedur”; zwraca uwagę, że procedury te będą podlegały weryfikacji w ciągu roku i wzywa UE do zachowania czujności w celu zapewnienia, aby zostały one utrzymane;
5. z zadowoleniem przyjmuje utrzymanie praktyki udziału w debatach organizacji pozarządowych zajmujących się prawami człowieka i wyraża nadzieję, że udział ten zostanie w przyszłości usprawniony i wzmocniony; ponawia swój apel o reformę Komisji ONZ ds. organizacji pozarządowych, tak aby zapewnić skuteczny udział niezależnych organizacji pozarządowych;
6. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie powszechnego mechanizmu przeglądu okresowego, tzw. „peer review”, jako środka wzmacniającego powszechne objęcie i równe traktowanie Państw Członkowskich w zakresie monitorowania przestrzegania praw człowieka na całym świecie; przyjmuje do wiadomości wyjaśnienie, że mechanizm ten nie powinien powielać pracy organów ustanowionych traktatem ONZ; wzywa Radę Praw Człowieka, aby podczas ustalania szczegółów tego przeglądu zapewniła, aby przewidziane w tym celu posiedzenie odbyło się dodatkowo, poza co najmniej trzema posiedzeniami i 10 tygodniami, które przewiduje rezolucja;

7. wyraża ubolewanie, że propozycja wyboru członków Rady Praw Człowieka wzmocnioną większością dwóch trzecich głosów nie została utrzymana; niemniej jednak uważa, że procedura, w której członkowie wybierani są bezpośrednio i indywidualnie w tajnym głosowaniu przez bezwzględną większość Zgromadzenia Ogólnego, a rządy są proszone o rozpatrzenie osiągnięć krajów kandydujących w dziedzinie praw człowieka, mogłaby zapobiec zasiadaniu w Radzie Praw Człowieka państw naruszających prawa człowieka; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie mechanizmu pozwalającego większością dwóch trzecich głosów Zgromadzenia Ogólnego zawiesić prawo do zasiadania w Radzie Praw Człowieka przedstawicieli tych państw, które w sposób rażący i systematyczny naruszają prawa człowieka;
8. wzywa wszystkie państwa członkowskie ONZ do podjęcia starań zmierzających do wyboru krajów kandydujących spełniających najwyższe standardy w dziedzinie praw człowieka, które ratyfikowały podstawowe traktaty dotyczące praw człowieka, wypełniły swoje obowiązki w zakresie zdawania sprawozdań, wydały otwarte zaproszenia do uczestnictwa w specjalnych procedurach ONZ oraz podjęły starania zmierzające do spełnienia ich zaleceń; apeluje do UE, aby domagała się, by kandydatury były przedstawiane co najmniej 30 dni przed wyborami, w celu umożliwienia poddania publicznej kontroli ich osiągnięć i deklaracji w dziedzinie praw człowieka;
9. potwierdza swoją opinię, że zdolność Rady Praw Człowieka do ochrony praw człowieka będzie uzależniona od woli politycznej wszystkich stron, aby uczynić z niej silny i skuteczny organ;
10. wzywa w związku z tym wszystkie państwa członkowskie ONZ do wypełnienia określonego przez nie mandatu i wdrożenia opracowanych mechanizmów w celu zapewnienia, aby Rada Praw Człowieka była w stanie w znaczący sposób chronić i wspierać prawa człowieka;
11. wzywa UE do odgrywania wiodącej roli w Radzie Praw Człowieka oraz do bycia wzorem w działaniach na rzecz stworzenia silnego organu ONZ zajmującego się prawami człowieka, zdolnego do zajęcia się sytuacją praw człowieka na całym świecie oraz do reakcji na nią;
12. podkreśla potrzebę wzmoczonej konsultacji, współpracy i koordynacji między UE i ONZ, a w szczególności nowo utworzoną Radą Praw Człowieka;
13. podkreśla potrzebę skoordynowanej, uzgodnionej i dobrze przygotowanej strategii Unii Europejskiej przed, podczas i po sesjach Rady Praw Człowieka, celem wniesienia swojego wkładu do jej prac w sposób skuteczny i efektywny;
14. uważa za właściwe dalsze wysyłanie delegacji na odpowiednie sesje Rady Praw Człowieka, zgodnie z praktyką PE uczestnictwa w corocznych sesjach Komisji Praw Człowieka ONZ;

62. sesja Komisji Praw Człowieka ONZ

15. przyjmuje do wiadomości decyzję o przejściowym, proceduralnym i skróconym charakterze 62. sesji Komisji Praw Człowieka ONZ;
16. niemniej jednak uważa, że fakt ten nie powinien stanowić dla Komisji Praw Człowieka ONZ przeszkody w realizacji jej mandatu w zakresie ochrony praw człowieka, a wszelkie

standardowe działania Komisji powinny być właściwie przyjęte lub kontynuowane w inny sposób;

17. wzywa zatem członków Komisji Praw Człowieka ONZ do zapewnienia, aby prace w zakresie specjalnych procedur, ustanowionych podczas ostatniej sesji, zostały przedstawione, uznane i w pełni omówione, jak np. sprawozdanie Sekretarza Generalnego w sprawie współpracy z przedstawicielami organów ONZ zajmujących się prawami człowieka, oraz aby wygasające mandaty zostały przedłużone, tak jak mandat Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. obrońców Praw Człowieka; podkreśla konieczność utrzymania możliwości zwracania się przez obrońców praw człowieka do Komisji i brania przez nich udziału w debatach;

o

o o

18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządów i parlamentom Państw Członkowskich, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, przewodniczącemu 60. sesji Zgromadzenia Ogólnego oraz Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka.